

- :() . /

-

.

-

.

.

.

:

-

:() (

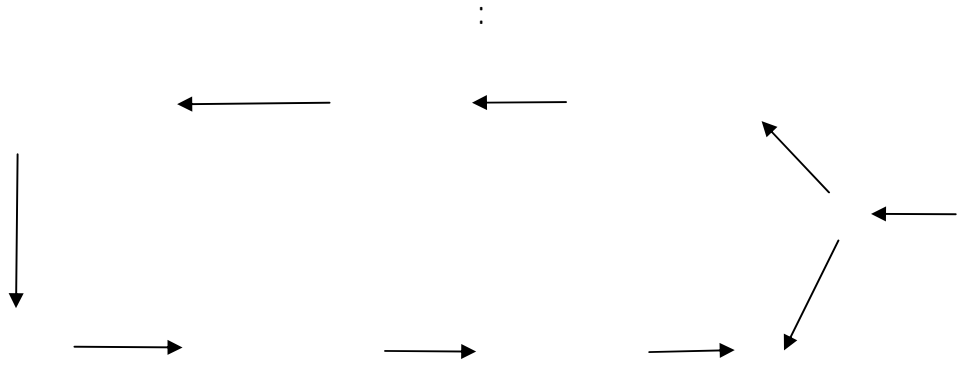
:

()

()

) .

()



-

()

() () :

() () :

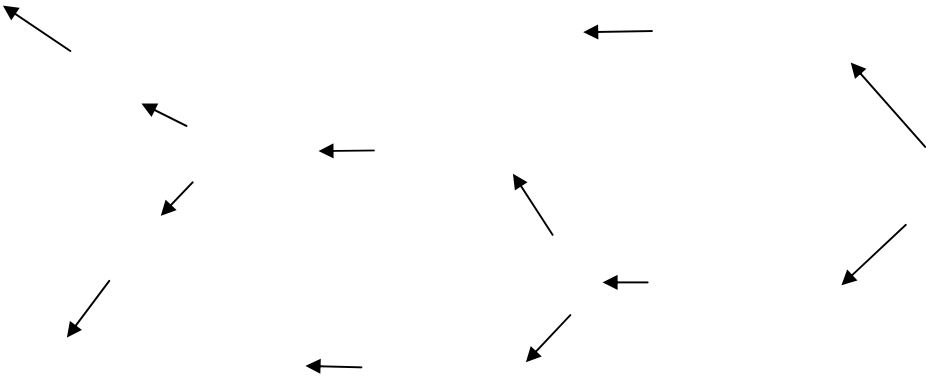
() () :

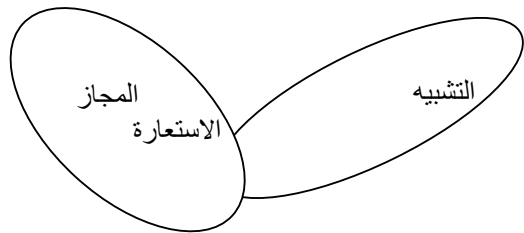
() () :

() () :

() () :

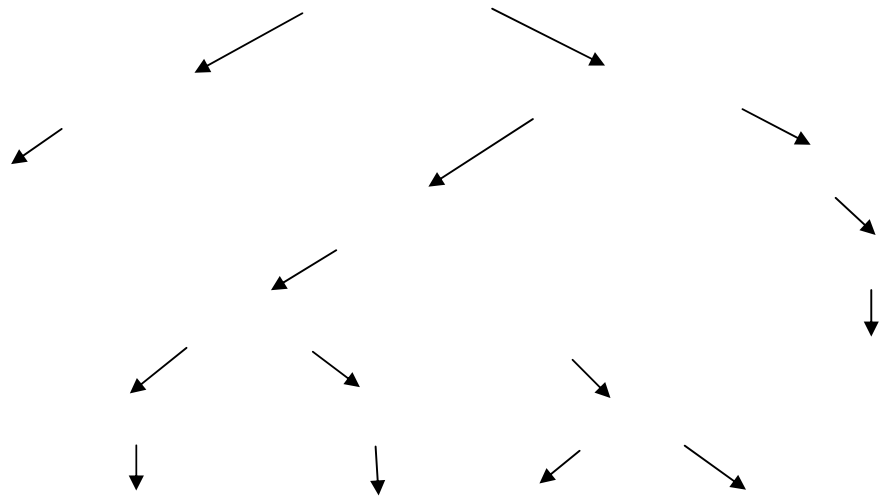
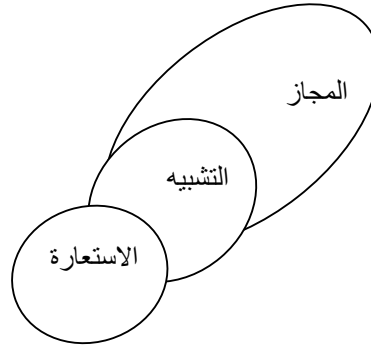
() () :





:()

()



)

(

نگاهی به علم بیان و روشن کردن مرزهای فنون آن

علی باقر طاهری نیا^۱

علم بیان که برای شناخت چگونگی می تواند یک معنی به روشهای مختلف و به طور روشن ارائه شود، بر چهار هنر مشتمل است. قبل از این چهار هنر و براساس کتابهای بلاغیه، هنر تشبیه سبقت دارد. لذا هنر تشبیه و بدلیل سبقت که دارد بر این چهار هنر، جزو هنر مجاز قلمداد نمی شود. این هنر یکی از روشهای القا است که در سطح روشن بودن دلالت تفاوت دارد.

این مقاله به یک بررسی درباره مرز هنر بیان بر مبنای نقد آرائ اهل بیان، ثابت کردن و تطبیق می پردازد. سخن به جای خواهد برد که در آن مجاز به عنوان مقدمه برای علم بیان و شاخه های آن در نظر گرفته شود. سپس تشبیه در کنار استعاره و کنایه و مجاز مرسل از شاخه های بکارگیری یک تلفظ در غیر جای خود خواهیم دید.

واژگان کلیدی: بلاغت، بیان، فنون علم بیان

۱. عضو هیأت علمی دانشگاه بوعلی سینا